

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Johanna
Titel: Wat grootmoeder voorspelde
Druk: 1
110 blz.

Johanna, wij weten het reeds lang, verstaat de kunst, heel duidelijk haar gedachten uit te drukken en treffend verschillende levensomstandigheden te beschrijven. Dit boekje geeft er weer bewijs van. De mooie illustraties trekken al dadelijk aan. Uitvoering en druk laten niets te wensen over. Ten aanzien van de spelling "Heer" houdt de Auteur zich nog aan haar oude gewoonte. Gijsbert Oosterhout is een goede jongen, maar heel driftig. Dat speelt hem parten als schooljongen en als cadet te Alkmaar. Maar zijn grootmoeder vertelt hem, dat zij ook zoo geweest is en toch door gebed en strijd een kalme, geruste Christin geworden is. Ze blijft voor haar kleinzoon bidden en voorspelt steeds, dat het goed met hem zal uitkomen. Deze gaat naar Indië, wordt civielgezaghebber, gedraagt zich bijzonder dapper bij gelegenheid van een opstand en komt na tien jaar met vrouw en kroost gelukkig in 't land terug. Grootmoeder is dood, maar zijn ouders hebben reden om dankbaar te zijn. Uitnemend is het, aan de kinderen te leeren, dat de zonde alleen in Gods kracht overwonnen kan worden. Alleen twee opmerkingen: i. de Auteur had wat duidelijker kunnen doen uitkomen, dat ons hart geheel vernieuwd en van alle zonden gereinigd moet worden. Zij legt zóó den nadruk op het ééne gebrek, dat Gijsbert overigens haast volmaakt schijnt. 2. Verkeerd dunkt het ons, dat grootmoeders voorspelling zoo op den voorgrond staat, en niet geen enkel woord wordt gesproken van Gods verbondstrouw. Aan Zijn woord hebben wij houvast, meer dan aan de voorzegging van een liefhebbende moeder. Toch is deze figuur met talent en liefde geteekend. We kunnen dit boekje, waarin ouders er op gewezen worden, hoe zij met driftige kinderen behooren om te gaan (inderdaad een belangrijk motief!) gerust aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1917

Auteur: Johanna
Titel: Wat grootmoeder voorspelde
Druk: 1
110 blz.

Grootmoeder voorspelde altijd, dat het met den held van 't verhaal, Gijsbert Oosterhout, nog goed aflopen zou. Al waren allen, ook zelfs zijn ouders, het eens over dien wilden, ondeugenden jongen — die vooral den geniepigen Hein van Gaalen niet uitstaan kon — zij, Godvreezend oudje nu, maar vroeger even dolzinnig driftkopje als Gijsbert thans, — houdt maar vol: „hij is een kind van vele gebeden. God zal hem leiden op den rechten weg." Het waren nog haar laatste woorden op haar sterfbed „over hem, haar jongen, dien zij zoo lief had gehad." En dat ze gelijk heeft, omdat God „Zijn werken niet laat varen", dat komt treffend uit in dit mooie boekje. Ook taal en stijl zijn mooi: gemakkelijk, los, in eenvoudige taal, en toch niet zoetsappig flauw. Alleen zijn de werkw.-vormen 2e persoon zoo vreemd-deftig (of foutief) : blz. 9 : je deedt (lees: je deed); blz. 14: je wildet (l.: je wou);

blz. 30: u waart (l.: u, was) ; blz. 32 : zoudt u (l.: zou u). Ook stuit de lezer op : geniepegert (blz. 9, tegenover: valscherd, een regel vroeger) (l.: geniepigerd); blz. 19 nog den Fra. vorm: parapluie (liever: paraplu); blz.:14 blijft de buigings-e in: verscheiden(e) beter weg. Dat zijn trouwens kleinigheden, in een kinderboek evenwel van belang. En een mooi kinderboek is het, vooral voor jongens van 12 à 14 jaar! Ook de (4) plaatjes en de titelillustratie, door Frans van Noorden, zijn mooi!

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1917
